

REKREACIJSKO DRUŠTVO BREZULA

V letu 2010 od kamele za Pahorja do mlade kožuharice Tine

Po daljšem premoru se znova oglasam, da vam povem, da smo v našem društvu še vedno aktivni. O tem se lahko prepričate, če preberete nadaljevanje tega prispevka.

Februarja smo sodelovali na pustni povorki in sicer smo kot skupina predstavljali arabske šejke, ki so predsedniku naše vlade Borutu Pahorju podarili kamelo.

Ob pripravah na upodobitev tega dogodka je bilo prisotnega veliko smeha, ki je bil posebej glasen in bučen tedaj, ko smo se preoblekli v pustne šeme in ugotovili, da se sploh ne prepoznamo med seboj.

V aprilu smo se pridružili veliki čistilni akciji, ki je potekala pod skupnim nazivom »Očistimo Slovenijo«. Ker so bili naši fantje nadpovprečno vestni in natančni ter delali dalje, kot je bilo predvideno, so na koncu ostali brez malice, saj je je v času njihovega prihoda v lovskem domu že zmanjkalo. A se niso dali; ko se je mimo pripeljal Franček Skodič, so v njem že našli sponzorja, ki je kmalu dostavil okrepcilo še za njihove želodce.

Po tradiciji pred 1. majem, praznikom dela, postavljamo majsko drevo. Ob tem smo žene poskrbele za okrasitev, možje pa za postavitve mlaja. Dogodek je spremljalo veselo druženje, ki se je zavleklo v pozno popoldne.

V okviru občinskega praznika smo pripravili pohod po krajinskem parku. Pot pod noge smo vzeli v Brezuli, nato pa s hojo nadaljevali proti krajinskemu parku. Najprej smo se ustavili ob ribniku, kjer je na obronku gozda postavljen razgledni stolp, ki je bil tedaj tudi uradno predan svojemu namenu. Po otvoritvi stolpa, s katerega je lep razgled na bližnjo okolico, smo pot nadaljevali proti lovskemu domu, kjer nas je pričakal Tone Lešnik s svojim mobilnim šankom. Z veseljem smo se okrepcali z borovničevcem in sokom; priznati je potrebno, da je bilo nadaljevanje poti takoj lažje. Mobilni šank se je nato preselil še na zaključek naše poti, kjer smo bili ravno primerno lačni, da je, poleg pijače in prijetne družbe, pošteno teknila tudi malica.

Vsako leto priredimo tudi kmečki derbi – tekmo v nogometu med večnima sosedskima rivaloma, ekipama Podove in Brezule. Zmaga je (seveda) šla v Brezulo.

Tudi naš sedaj že tradicionalni ribji piknik, ki smo ga letos organizirali sedmič zapovrstjo, je nujno omeniti, saj ljudje nanj vsako leto že komaj čakajo.

Glede na dejstvo, da je v današnjem (pre)hitrem tempu življenja vse manj časa in priložnosti za medsebojna druženja, v našem društvu takšne priložnosti poiščemo sami. V želji po še enem v nizu družabnih srečanj smo

tako sklenili obuditi nekdanj pogost, danes pa tako rekoč že izumrl običaj na vasi, to je ličkanje koruze – t. i. kožuhanje. Čeprav smo bili sprva skeptični glede odziva, smo kasneje ugotovili, da je bila bojazen odveč – kožuhanje je namreč več kot uspelo in ob tem starem opravilu smo se počutili povezane in srečne, kot bi čas zavrteli nazaj, ko je bil človek človeku res človek, ko so sosedje in vaščani držali, dihali in delali skupaj.

Oživelimo smo običaj kožuhanja

Oživelimo pa so tudi spomini starejših, ki so nostalgичno pripovedovali zgodbe o kožuhanjih iz njihovih mladih let, ko so odprtih ust poslušali starejše in se jim med delom pridružili pri petju. Tudi kožuhanje 2010 je bilo na las podobno tistemu nekoč. Zasluga za to gre predvsem članom vokalne skupine »Fantje na vasi«, ki so dogodek popestrili s petjem ljudskih pesmi.

Tudi Darko Trantura in njegova harmonika sta prispevala k odličnemu razpoloženju, ki še zlepa ne bo utonilo v pozabo. V posebno veselje in čast nam je, da smo uspeli v naše kožuharske vrste pritegniti tudi komaj dve leti staro Tino, najmlajšo udeleženko ličkanja koruze, ki pri delu s svojima pridnima ročicama ni hotela zaostajati in smo se ji lahko samo čudili ter jo občudovali pri njeni urnosti in delovni vnemi.

Kožuhati je pomagala tudi 2-letna Tina, ki je bila najmlajša med nami, a nič manj prizadevna kot njeni starejši vzorniki

Bravo, Tina! Upam, da prihodnje leto akcijo kožuhanja ponovimo.

Uredili smo tudi okolico športnega parka ter postavili klopi pod brezami, da si lahko obiskovalci tekem slednje

ogledajo sede in s kar največjim užitek. Razen tega smo obnovili še košarkarsko igrišče, preuredili notranje prostore in dozidali novo kuhinjo.

Upam, da smo vas pred »zimskim spanjem« prepričali, da je za nami čas, ko se imamo s čim pohvaliti. Tudi za naslednje leto nam načrtov ne manjka.

Marija LEŠNIK

PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO RAČE

Dobrodošla donacija podjetja As boats

Podjetje As boats d.o.o. iz Frama, ki se ukvarja s prodajo plovil in navtične opreme, je v mesecu požarne varnosti doniralo gasilcem PGD Rače profesionalni električni agregat. Gasilci PGD Rače kot osrednja gasilska enota v občini Rače-Fram pokrivamo tudi požarni rajon v Framu, kjer je sedež navtičnega podjetja As boats. Vrednost doniranega agregata znaša 2.000 EUR in je velikega pomena za PGD Rače, ki v letošnjem letu zaključuje investicijo nabave novega gasilskega vozila.

Sebastijan Soršak in direktor podjetja As boats Rok Kociper ob predaji agregata

Raški gasilci ob tem poudarjamo, da se industrijska in storitvena podjetja v občini večinoma premalo zavedajo pomena dobro opremljenih in izurjenih gasilcev. Podjetje As boats je na srečo svetla izjema.

Sebastijan SORŠAK,
podpredsednik PGD Rače

ROČNODELSKI KROŽEK »METULJČEK« RAČE

Naših jubilejnih 10 let

Tudi pri našem ročnodelskem krožku smo si enotni, da čas resnično hitro beži. Najzgovornejši dokaz za to je dejstvo, da je letos minilo že desetletje od tedaj, ko smo se v Račah prvič namensko začele srečevati ljubiteljice ročnega vezanja.

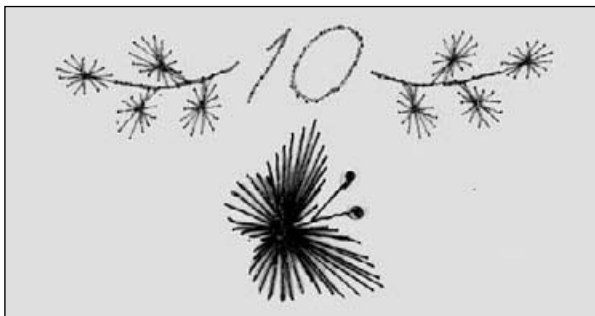
Skozi vse leto se vsak četrtek naša pota srečujejo v prostorih lepega gradu Rače, ki nas tedaj za tri ure sprejme v svoje okrilje in nam nudi prijazno ter varno zavetje. Lepo je, ko se srečamo prijateljice, ki enkrat tedensko združujemo prijetno s koristnim – ustvarjamo, obenem pa tudi poklepeta in izmenjujemo koristne izkušnje. Kako prija, ko po napornem tednu sedemo za isto mizo in se skupaj poveseimo!

V minulih desetih letih nam je usoda na pot pripeljala mnogo novih prijateljev in znancev, ki imajo isti cilj – ustvariti nekaj novega, nekaj lepega in v obliki ročnih del pustiti zanamcem del sebe. Kdo bi mogel prešteti vse tiste številne ure, ki se nemalokrat zavlečejo globoko v noč, ko narava in ljudje že ležejo k počitku, naše roke pa so še v polnem zagonu in še kar ustvarjajo... Nešteto jih je že bilo! Ves trud je poplačan, ko je izdelek gotov. Ko ga nežno objameš s pogledom, nenadoma pozabiš na vse prečute noči, na vse ure ustvarjanja. Čutiš le zadovoljstvo. Nekje globoko v sebi. V srcu.

Letošnjo jubilejno razstavo smo pričele nekoliko drugače. Pripravile smo svečano otvoritev, popestreno s pesmimi, plesom in recitali. Na prireditve smo povabile preko trideset ročnodelskih društev in ponosne smo na rekorden obisk.

Ob cvetličnem aranžmaju in našem simbolu – metuljčku smo navedle tudi imena naših članic, ki v ročnodelskem krožku vztrajajo že 10 let

Tudi vabilo na letošnjo jubilejno razstavo ob 10. obletnici delovanja je bil unikaten ročnodelski izdelek

Vsem ljubiteljem ročnega vezenja, obiskovalcem naših razstav ter vsem občanom želimo srečen božič in zdravo novo leto!

Zofka LESJAK

ROKOMETNI KLUB RAČE

Rokometna žoga tudi za najmlajše deklice

Iz leta v leto je naš klub prepoznavnejši, niza vidnejše uspehe in skladno s tem večja število vadečih, predvsem v najnižjih starostnih skupinah. Prav slednje vodstvo kluba še posebej veseli in navdihuje za strokovno načrtovano delo, ki dolgoročno zagotavlja kar najboljše rezultate na rokometnem področju v Sloveniji in posledično sam obstoj kluba.

V letošnjem šolskem letu smo z vadbo naših najmlajših skupin (cici in mini rokomet) pričeli v mesecu septembru. Oblikovali smo tri skupine mini rokometu v OŠ Rače in skupino v OŠ Starše, kjer vadijo deklice od letnika 2000 do letnika 2004.

Mini rokomet 2000

Trenerji najmlajših vadbениh skupin se zavedamo, da imamo zelo zahtevno in odgovorno nalogo, saj se otroci med 6. in 10. letom starosti nahajajo v tako imenovanem »zlatem obdobju« motoričnega razvoja, kjer so najbolj dovzetni za osvajanje novih motoričnih elementov, pospešen je njihov fiziološki razvoj in vedno bolj se oblikujejo njihovi vrednostni sistemi ter sam odnos do športa.

Mini rokomet letnik 2002 – 3. razred

Zato se trenerji trudimo, da vadbeni program temelji na raznovrstnih vsebinah, ki zagotavljajo celosten telesni razvoj, ter na pridobivanju številnih gibalnih izkušenj. Vadbeni proces in osvajanje novih elementov temeljita na igri, saj ta sama po sebi zagotavlja veselje, sproščenost, doživljanje občutja ugodja, uspeha in skladno s tem vpliva na dvig samozavesti ter ustvarjanje pozitivne samopodobe.

Ker rokomet uvrščamo med ekipne športe, ta pri otrocih vpliva tudi na socialni razvoj, saj so primorani upoštevati pravila iger, skozi katera prikažejo tudi svoje moralne odlike, kot so poštenost, pogum, odločnost. Hkrati pa se učijo prenašanja zmag in porazov, kar je v današnji mladi družbi še posebej dobrodošlo.

Mini rokomet letnik 2003 in 2004 (1. in 2. razred)

Cilj našega kluba je, da deklicam mlajših starostnih kategorij zagotovimo čim prijetnejšo, a zanimivo rokometno vadbo, da jim privzgojimo vrednote pozitivnega športnika in jih ne izpostavljamu pritiskom za doseganje rezultatov, temveč jih postopoma navajamo na tekmovalni šport, ki pa prinaša nekoliko večje napore in odvedovanjanja. Slednja pa brez ljubezni do izbranega športa, ki jo pridobimo v mladih letih, težko prenašamo.

Ker želimo število otrok v mini rokometu povečati, vas prisrčno vabimo, da nas obiščete na treningih, ki potekajo v telovadnici OŠ Rače in OŠ Starše od 15. ure dalje. Upamo, da boste navdušeni nad našo rokometno igro.

Lea KLEMENČIČ

Tekmovalne skupine v RZS

V sezono 2010/2011 smo septembra vstopili s tremi tekmovalnimi ekipami deklic in štirimi vadbenimi skupinami, v katerih vadi okrog 80 deklic v starosti od 6 do 17 let, doma iz Rač in okoliških krajev. Zdaj smo že globoko zakorakali v sezono, ki smo jo s treningi pričeli 2. avgusta.

Ekipe, s katerimi tekmujejo letos, so kadetinje, starejše deklice in mlajše deklice.

Kadetinje so deklice letnik 1994 in mlajše. Do trenutka, ko pripravljam ta prispevek (sredina novembra), so v 5 tekmah 3 krat zmagale in 2 krat izgubile. Dekleta vadijo pod vodstvom Vojka Prislana, pri delu z vratarji pomaga Martina Lobnik.

Kadetinje

Starejše deklice so letnik 1996 in 1997; so naša najštevilčnejša skupina, saj jih imamo kar 19 in tako na žalost nastaja velik problem, da vse ne morejo igrati. Do zdaj so odigrale 7 tekem, kjer so 4 krat izgubile in 3 krat zmagale. Dekleta vadijo pod vodstvom Vojka Prislana in Lee Klemenčič.

Starejše deklice

Mlajše deklice A so letnik 1998 in mlajše. Odlično nastopajo v svoji skupini vzhod. Do tega trenutka so odigrale 4 tekme in njihov izkupiček je polovičen. Dekleta že drugo leto uspešno vodi Lea Klemenčič.

Mlajše deklice A

S temi tremi tekmovalnimi ekipami se želimo udeležiti mednarodnega turnirja na Slovaškem, natančneje v Prešovu, ki bo potekal od 6. - 9.1.2011. Upamo, da bomo do trenutka, ko boste brali te vrstice, že uspeli zbrati dovolj denarja za udeležbo. Takšni mednarodni turnirji so enkratna izkušnja za dekleta, saj lahko spoznajo drugo državo, njihovo kulturo ter v živo doživijo igro v tujini, kamor ponesejo tudi ime svojega kraja in občine.

V klubu je, poleg navedenih, dejavna še skupina veterank, ki vadi ob sredah zvečer na 1/3 telovadnice. Naša najizkušenejša skupina se imenuje »Mladi upi«, saj nam ime »Veteranke« ne diši najbolj. Tako je v našem klubu poskrbljeno tudi za malo manj mlade rokometiške, vendar še polne moči, predvsem pa volje po gibanju in druženju.

Veteranke RK Rače – Mladi upi

Vse aktualne podatke o našem klubu in naših tekmah najdete na naši spletni strani: www.rokometniklub-race.si. Pridite nas kaj pogledat, ne bo vam žal!

Vsem našim športnikom in njihovim staršem, kakor tudi vsem drugim občankam in občanom, voščimo vesel in prijeten božič v krogu njihovih najdražjih. V novem letu 2011 želimo, da se nam uresničijo želje po dobrih uvrstitvah, višjih finančnih sredstvih, članski ekipi, zdravju, razumevanju in čim večjem številu zadovoljnih otrok v našem klubu.

Velik športni pozdrav!

Alenka RIŽNER – ŠIBILA,
sekretarka RK Rače

KUD dr. Pavel Turner Fram

Našemu Marku ob odhodu

*Mislili smo, da nas boš vedno učil,
a kaj, ko medtem si ti službo dobil,
radi bili smo s tabo zelo,
kot da poznamo let se že sto,
odkar si odšel, ni več tako...*

Šolska učilnica je bila tistega jesenskega dne pred štirimi leti prostor, kjer smo naredili prve korake v svet pevske ustvarjalnosti. S teboj, Marko Bračič, smo se nekateri srečali prvič. Bilo nam je morda malce nelagodno, ko smo se drug za drugim predstavili na »avdiciji«, da si nas potem razvrstil po glasovih. Med nami so bili že izkušeni pevci in pevke, pa tudi taki, ki smo dotlej prepevali le na domačih zabavah. Pa smo poskusili. Sprva je šlo precej težko. Privajali smo se rednemu prihajanju na vaje, pa opevanju, najtežje smo se odpovedali klepetanju med vajo. Ti pa si imel potrpljenje - kaj potrpljenje, jekleno voljo! - in vztrajnost napraviti iz naših neobrušenih glasov dober mešani zbor. Iskrena hvala za tvojo potrpežljivost, Marko!

Minili so meseci, naučili smo se prve pesmi. Na eno od vaj smo povabili tudi župana, da bi slišal naše petje. Nekoliko kasneje nam je v razgovoru odkrito priznal, da je bil ob poslušanju kar malo skeptičen, ali bo iz naših poskusov kaj nastalo. Pa je. Z vztrajnostjo, spodbujanjem in vajami smo se v štirih letih razvili v zbor, ki se ga zdaj morebiti ne bi branil noben pevovodja. Največja zahvala za to pa gre prav tebi, Marko. Postavil si trdne temelje za razvoj in napredek zbora. Verjel si v nas, mi pa smo ti sledili.

Toliko lepih trenutkov smo preživeli skupaj, se veselili uspehov na nastopih, stkali prijateljske vezi, predvsem pa se veliko, veliko naučili.

MePZ Fram z Markom Bračičem na zaključnem pikniku na Planici; poletje 2010

Marko se je z MePZ ponosno predstavil tudi na letošnji osrednji prireditvi ob občinskem prazniku

Marko, ko si nam sporočil, da zaradi obveznosti, ki si jih prevzel ob začetku letošnjega šolskega leta, ne boš zmožal več voditi našega zbora, nismo skrivali potrtosti. A čas dela svoje in razumemo tvojo odločitev. Radi bi se ti zahvalili za vso tvojo predanost, mladostno vedrino, optimizem, predvsem pa za življenjsko voljo in pozitivizem, ki ga izžarevaš. Hvala za ves čas, ki si nam ga posvetil in za znanje, ki si ga prenašal na nas. Želimo ti, da se izpolnijo tvoje sanje v kar največji meri. Pa da nas ne pozabiš. Mi pa bomo veseli, če nas boš obiskal, ko bomo z novo pevovodkinjo Doro Ožvald nadaljevali, kjer si ti končal.

Nekaj misli ob slovesu

*Ko tiste jeseni si prvič prišel,
da naša bi srca za petje ogrel,
si mislili nismo, da bo prišlo
po štirih že letih naše slovo.*

*Veliko si truda vložiti znal,
da vsakdo med nami je pevec postal,
in včasih bi moral povzdigniti glas,
ker mi smo jemali vaje kot špas.*

*Opevanja smo skrajša otepali se,
smo mislili, kaj te nadloge treba nam je,
mi sami na vaje bi radi hodili,
če vedno po vajah bi se veselili.*

*Smo z leti navadili se na tvoj red,
z veseljem smo vadili znova in spet,
so prvi nastopi bili bolj tako,
a vsakič nam boljše in boljše je šlo.*

*Ti pa ponosno pred nami si stal,
z rokami in glavo nam znamenja dal,
ker pa besedil se nismo naučili,
tud' znakom tem tvojim nismo sledili.*

*Ti pa si vztrajal in nas učil,
da zbor si ta pravi iz nas naredil,
in to si položil nam na srce,
da z vajo in trudom mogoče je vse.*

*Smo altistke navadno na vajah bile,
a že do vaje naslednje pozabile vse,
za nami tenorji so tisti bili,
katerim največkrat smo smejali se mi.*

*Pa sopranistke, pogrešaš jih kaj,
te so zapele, kot da prišel si v raj,
ko pa še basi so vzele se vkup,
nič več se loteval ni tebe obup.*

*Marko, s teboj nam bilo je lepo,
upamo, da še naprej bo tako,
ker vajeti vzela je Dora v roke,
našega zbora konec ni še.*

*Želimo ti lepih veliko še let
ob glasbi, z Rebeko pa družino imet,
hvaležni za vse, kar si nam dal,
odkar zborovodja naš si postal.*

*Zdaj pa brž čaše napolnimo si,
saj tudi sv. Martin to si želi,
da ti nazdravimo na vrsto še let,
v zdravju in sreči ti Bog daj živeti!*

**V imenu vseh pevcev
MePZ dr. Pavel Turner Fram:
Danica TOMEČ**

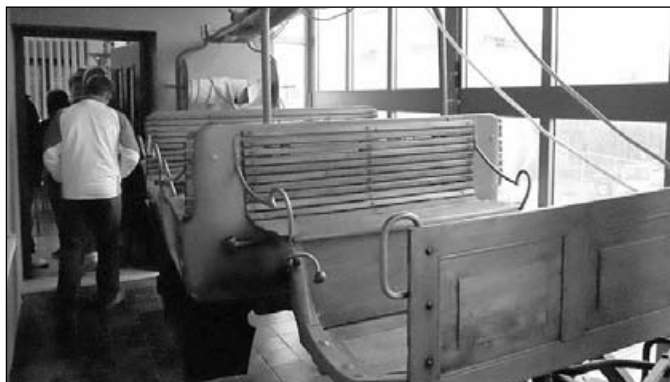
PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO SPODNJA IN ZGORNJA GORICA

Kamenčki v mozaiku naših aktivnosti

Tudi letošnja jesen je bila za člane našega društva aktivna, saj smo se udeležili več tekmovanj, izvajali aktivnosti v okviru meseca požarne varnosti ter izvedli gasilski izlet na Primorsko.

V septembru smo se udeležili gasilskega tekmovanja v Šikolah in memorialnega nogometnega turnirja v Brezuli; na obeh tekmovanjih smo osvojili drugo mesto.

V soboto, 18. septembra 2010, smo se odpravili na naš drugi gasilski izlet na Primorsko. Obiskali smo poklicno brigado in PGD Nova Gorica, imeli degustacijo v vinski kleti Goriška Brda – Dobrovo, obiskali Sveto goro, imeli voden ogled po Casinoju Perla v Novi Gorici, obiskali PGD Dornberg (tam se nahaja naš stari gasilski voz, ki smo jim ga prodali pred nekaj leti), izlet pa zaključili z degustacijo pršuta in vin na Krasu.

Naš stari gasilski voz

Na izletu smo se prepričali v požrtvovalnost primorskih gasilcev, ki so celo noč in ves dan pomagali prebivalstvu v boju s poplavami. Kljub slabemu vremenu in poplavam je naš izlet odlično uspel, za kar gredo vse zahvale organizatorjem, z našim predsednikom Srečkom Rojsom na čelu.

Oktober je bil mesec požarne varnosti, zato smo takrat izvedli pregled hidrantnega omrežja, izvedli operativno vajo za naše člane in sodelovali na veliki vaji gašenja in reševanja v Račah.

Operativna vaja

Prav slednja je bila dober pokazatelj pripravljenosti in množične odzivnosti gasilcev iz celotne občine ter tudi sosednjih društev. S samo vajo pa smo sodelujoča društva gasilsko delo in ukrepe v primeru nesreče predstavili širši javnosti.

Vsem bralcem občinskih Novic želimo vesele božične praznike ter veliko sreče, zdravja in uspehov v letu 2011!

*Za PGD Sp. in Zg. Gorica:
Peter FINGUŠT*

KRAJEVNA ORGANIZACIJA RDEČEGA KRIŽA RAČE

Tudi Drobtinice in drobtinice so v stiski pomembne

Dobrodelna akcija: Drobtinica

Posnetka prikazujeta prodajo kruha, ki smo jo predstavili KO RK Rače v sklopu naše že tradicionalne dobrodelne akcije »Drobtinica« ter v sodelovanju z OŠ Rače izvedli tudi letos.

Ves izkupiček od prodaje kruha je bil namenjen dodatnemu subvencioniranju šolske prehrane za učence s socialno indikacijo.

Ob tej priložnosti se zahvaljujemo obema trgovcema v kraju – Intersparu za delno donacijo kruha, Tušu pa za nudenje prostora za namen izvedbe naše akcije.

Ponujamo roko pomoči

Prihajajoče leto je polno bojazni in neznan. Vsak od nas se sprašuje, kako bo preživel gospodarsko krizo in reforme. Kar koli nas bo doletelo, je pomembno, da ohranimo strpnost, dobro voljo in pogum. S skrbjo in pozornostjo do šibkejših in s spoštovanjem drug drugega bo življenje lažje.

Za pomoči potrebnim smo v KO RK Rače dosegljivi vsako sredo med 17. in 18. uro. V gradu imamo svoje prostore s paketi hrane in rabljenimi oblačili.

Vse dobro vam želim!

Olga BOROVIK,
predsednica KO RK Rače

KOLPINGOVO DRUŠTVO RAČE

»Ko po grozdju zadiši«

Z verzom iz Zdravljice dr. Franceta Prešerna je Andreja Hvauc pozdravila vse, ki smo se zbrali na večeru poezije, besede, fotografije in petja ob odprtju fotografske razstave *Ko po grozdju zadiši* Mirka Nidorferja, ki je 9. novembra potekala v organizaciji našega Kolpingovega društva in ob podpori Občine Rače-Fram.

Pričeli smo s predavanjem z naslovom »...In vi ste mladike«, v katerem nas je o vinski trti, vinu v kulturi in vrednotenju slovenskega človeka obogatil dr. Borut Holcman. Po zanimivem in bogatem predavanju so Mojca, Darja, Borut in Mirko prebiral pesmi iz pesniške zbirke *Poti med goricami* pokojnega duhovnika dr. Stanka Janežiča.

Župan Branko Ledinek je otvoril razstavo, ki je zares vredna pozornosti in je še na ogled v Beli dvorani.

Utrinek z večera poezije, besede, fotografije in petja

Popestritev ob koncu programa so bili Fantje na vasi, ki so nam ubrano zapeli nekaj pesmi na temo večera. Kulturni dogodek smo zaključili ob pokušini pridelka naših vinogradnikov Vlada in Maksa.

Avgust VINDIŠ

DRUŠTVO PODEŽELSKIH ŽENA »KLASJE« RAČE

Jesenska dogajanja v našem društvu

Če se na hitro ozremo na iztekajoče se leto 2010, lahko v našem društvu ugotovimo, da je za nami delovna pomlad, prav takšno poletje, predvsem pa zelo aktivna jesen. Čeprav ima večina članic kmetije in je na njih veliko opravkov, namreč niso pozabile na delo v društvu.

V drugi polovici septembra smo, v sodelovanju s klubom Gaia, pripravili predavanje na temo »Križi in težave z okrasnimi rastlinami«. Predavala je strokovnjakinja Nevenka Breznik.

Glede na to, da v naši občini vsako leto poteka projekt »Moja dežela – lepa in gostoljubna«, v sklopu katerega ocenjujemo urejenost domačega okolja, sem na predavanju pričakovala večji obisk. Zato pa so tisti, ki so si vendarle vzeli nekaj časa, dobili veliko novih in dobrodošlih idej, kako zasaditi in negovati okrasne rastline.

A slab obisk nas ni odvrnil od namere, da za prihodnjo pomlad ne bi načrtovali serije novih koristnih predavanj.

Kot že nekaj minulih let, nas je tudi letos Štajerska turistična zveza povabila k sodelovanju na trgatvi Stare trte na Lentu v Mariboru. Kljub slabemu vremenu je organizatorjem uspelo speljati prireditev pod streho. Po kratkem, a bogatem kulturnem programu so trgači iz Malečnika skrbno obrali velike modre grozde, iz katerih so kasneje stisnili mošt. Ob tej priložnosti se je dolgoletni skrbnik trte, Tone Zafošnik, poslovil in predal svoje delo mlajšemu kolegu, Stanislavu Kocutarju. Deževni oblaki in občasne kaplje dežja pa niso motile niti nas, ki smo imeli obložene stojnice, niti obiskovalcev, ki so te stojnice pridno oblegali. Z naše stojnice je zadišalo po sveže pečeni potici, po svežih gibanicah in po svežem domačem kruhu, obloženem z mesom iz tunke in domačimi salamami. Največje povpraševanje je bilo po domači potici, ki ni zgolj sramežljivo kazala nadeva iz orehov. S slednjim namreč naše članice nikoli ne skoparijo in pravo veselje je bilo opazovati jedce, ki so vidno uživali ob ponujenih dobrotah.

Ko se je dan prevesil v popoldne in so dobrote z naših stojnic skorajda že skopnele, smo se počasi odpravile proti domu; to odločitev je nekoliko pospešilo še dejstvo, da je nekaterim obiskovalcem mlado vino preveč stopilo v glavo.

Ob naši stojnici

V mesecu oktobru smo še pridno delale na domačih kmetijah, hkrati pa se že pripravljale na novembrske aktivnosti. V začetku meseca smo se štiri članice društva odpravile v sosednjo Avstrijo, konkretnije na avstrijsko Koroško, v Tinje. Tja nas je povabila Kmetijska izobraževalna skupnost koroških Slovencev. Pripravili so simpozij na temo »Življenje v Karavankah 2020«. Čeprav naš prostor ne spada več h Karavankam, smo se lahko veliko naučili od predavateljev, ki so predstavili način dela na podeželju in dobre prakse na kmetijah. Na simpoziju so nas pozdravili deželni predstavnik za kmetijstvo in podeželje avstrijske Koroške, predstavnik avstrijske Kmetijske zadruge Južne Tirolske ter Ciril Smrkolj, predsednik Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije. Organizacija simpozija je bila na visokem nivoju, saj so odgovorni poskrbeli za simultano prevajanje iz nemškega v slovenski jezik in obratno, prav tako pa so dovolj časa namenili priložnosti za medsebojno komuniciranje in izmenjavo mnenj udeležencev ob dobri kavi in domači hrani.

Posebej zanimiv se nam je zdel projekt prostovoljne in brezplačne pomoči na visokogorskih kmetijah na južnem Tirolskem v Italiji. Podobno pomoč bi lahko organizirali tudi pri nas, predvsem tam, kjer je starejša generacija ostala sama na kmetiji. Seveda smo se z organizatorji pogovarjali tudi o našem delu in o organiziranosti

tukajšnjih društev. Povabile smo jih tudi v naše okolje. Obljubili so nam, da se vidimo že v začetku naslednjega leta. Z dobrimi občutki in polne dobrih vtisov smo se v večernih urah vračale domov.

Če smo sodelovale na trgatvi Stare trte v Mariboru, smo se kajpak morale udeležiti tudi občinskega Martinovanja, ki sta ga znova zgledno pripravila matična občina in Društvo vinogradnikov Rače-Fram. Po lanski hladni in vetrovni prireditvi nas je letos narava tistega dne obdarovala s lepim in toplim vremenom. Že nekaj dni prej smo se članice našega društva dogovarjale, kaj bo katera spekla in pripravila. Zjutraj na dan prireditve smo se dobile ob obilici peciva in ga začele pakirati v škatle, prve obiskovalce pa so pričakale skoraj še tople gibanice. Povpraševanje po naših dobrotah je bilo veliko; vse, kar smo pripravile, smo tudi prodale. Tudi pomena privlačnega videza naše stojnice nismo zanemarile, zato smo jo lepo okrasile.

Čeprav nismo bile nagrajene za urejenost, smo same bile z izgledom naše stojnice zadovoljne.

Če bomo povabljene, se bomo takih in podobnih prireditev tudi v bodoče rade udeležile.

Patricija THALER,
predsednica DPŽ »Klasje«

Pobarvanka za otroke

